

Notat

21. april 2010
CISK

Møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 24. april 2010

IMF og Verdensbanken afholder forårsmøder i Washington, DC den 24.-25. april 2010, og i den forbindelse vil der den 24. april blive afholdt møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende komité for IMF. Mødet i IMFC vil blive ledet af den egyptiske finansminister, Youssef Boutros-Ghali, der er komitéens formand.

Den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er medlem af, ventes på IMFC-mødet at være repræsenteret ved den finske finansminister, Jyrki Katainen. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som fremføres af den spanske formand for ECOFIN, økonomi- og finansminister Elena Salgado.

Mødet i IMFC ventes at berøre følgende emner:

1. Udsigterne for verdensøkonomien
2. IMF's rolle og styring
 - a) Reformer af IMF's styring
 - b) IMF's mandat og udlånsrolle

1. Udsigterne for verdensøkonomien

I udkastet til apriludgaven af IMF's World Economic Outlook (WEO), som forventes offentliggjort den 21. april 2010¹, er skønnet for den globale vækst i 2010 opjusteret en smule i forhold til prognoseopdateringen fra januar, jf. tabel 1. IMF forventer nu, at den globale aktivitet målt ved den reale BNP-vækst vil stige med godt 4 pct. i 2010, efter et fald på lidt over ½ pct. i 2009. Realvæksten i 2010 er opjusteret med 0,3 pct.-enheder i forhold til IMF's januarprognose. For 2011 forventes en global økonomisk realvækst på omkring 4¼ pct., hvilket er uændret i forhold til januarprognosen. Vækstskønnene for de forskellige lande/regioner skal ses i lyset af, at den potentielle vækst er lavere i mange europæiske lande, end i for eksempel USA (og i emerging markets og udviklingslande), og at den potentielle vækst generelt forventes at være lavere, end i årene op til finanskrisen.

For Danmark skønner IMF en BNP-vækst på 1,2 pct. i 2010 og 1,6 pct. i 2011. 2010-skønnet er opjusteret med 0,3 pct.-enheder i forhold til WEO fra oktober 2009², mens skønnet for 2011 er justeret op med 0,1 pct.-enhed, jf. tabel 1. IMF's prognose for Danmark ligger stort set på linje med de seneste danske skøn, her-

¹ Notatet er udarbejdet på baggrund af IMF's udkast til WEO. Der kan således være mindre afvigelser i forhold til den endelige offentliggjorte version.

² IMF's prognoseopdateringer, herunder den seneste opdatering fra januar, indeholder ikke skøn for Danmark.

under skønnene i det danske konvergensprogram 2010. IMF forventer, at ledigheden i Danmark stiger fra 3¼ pct. i 2009 til 4¾ pct. i 2011.

Tabel 1					
IMF's skøn for væksten i verden og udvalgte regioner og lande					
	2009	Prognose		Ændring ift. tidligere IMF-prognose¹⁾	
		2010	2011	2010	2011
Verden	-0,6	4,2	4,3	0,3	0,0
Udviklede økonomier	-3,2	2,3	2,4	0,2	0,0
- USA	-2,4	3,1	2,6	0,4	0,2
- EU27	-4,1	1,0	1,8	0,0	-0,1
- Euroområdet	-4,1	1,0	1,5	0,0	-0,1
- Tyskland	-5,0	1,2	1,7	-0,3	-0,2
- Frankrig	-2,2	1,5	1,8	0,1	0,1
- Italien	-5,0	0,8	1,2	-0,2	-0,1
- Spanien	-3,6	-0,4	0,9	0,2	0,0
- Japan	-5,2	1,9	2,0	0,2	-0,2
- Storbritannien	-4,9	1,3	2,5	0,0	-0,2
- Canada	-2,6	3,1	3,2	0,5	-0,4
- Danmark	-5,1	1,2	1,6	0,3²⁾	0,1²⁾
Emerging og udviklingsøkonomier	2,4	6,3	6,4	0,3	0,1
- CIS ³⁾	-6,6	4,0	3,7	0,2	-0,3
- Kina	8,7	10,0	9,9	0,0	0,2
- Indien	5,7	8,6	8,1	0,9	0,3
- Afrika syd for Sahara	2,0	4,7	5,9	0,4	0,4
- Mellemøsten og Nordafrika	2,4	4,5	4,8	0,0	0,1
- Latinamerika	-1,8	4,0	4,0	0,3	0,2

1) Ændring fra skøn i World Economic Outlook Update, januar 2010.

2) Ændring fra skøn i World Economic Outlook, oktober 2009.

3) Commonwealth of Independent States (de tidligere Sovjet-republikker).

Kilde: IMF, World Economic Outlook, april 2010.

Genopretningen har forløbet bedre end forventet

Genopretningen af verdensøkonomien har ifølge IMF indtil nu forløbet bedre end tidligere forventet, omend aktiviteten i økonomierne genoprettes i varierende tempo i de forskellige regioner – langsommere i de industrialiserede lande end i emerging markets og udviklingslande. Den lempelige penge- og finanspolitik under krisen har generelt bidraget til at understøtte den realøkonomiske genopretning. Blandt de industrialiserede lande er den økonomiske genopretning kommet længere i USA end i Europa og Japan, og blandt emerging markets og udviklingslande er det især de asiatiske lande, herunder Kina, der er kommet bedst i gang med genopretningen. Væksten er også øget i de største latinamerikanske lande, mens genopretningen i mange europæiske emerging markets, især østeuropæiske, og i nogle af de tidligere sovjetrepublikker (CIS) går lidt langsommere.

Genopretningen af verdensøkonomien forventes at fortsætte gennem 2010, dog fortsat i varierende tempo. De industrialiserede lande forventes samlet set at vokse med 2¼-2½ pct. i både 2010 og 2011, efter et fald i aktiviteten i 2009 på mere end 3 pct. Væksten i emerging markets og i udviklingslandene forventes at udgøre 6¼-6½ pct. i 2010 og 2011, efter en moderat vækst på 2,4 pct. i 2009.

De lande, som har fået den bedste start – særligt Kina og de øvrige asiatiske lande – forventes også fremadrettet at føre an i genopretningen, idet væksten i især de industrialiserede lande præges af genopretning i den finansielle sektor og blandt husholdninger. Opsvinget i de største industrialiserede lande forventes at blive relativt moderat i forhold til genopretninger efter tidligere recessioner. For så vidt angår de europæiske emerging markets og CIS-landene forventes væksten ligeledes at blive moderat sammenlignet med genopretningen i mange andre emerging markets.

IMF betegner udsigterne som usædvanlig usikre. Risici vurderes hovedsagligt at være negative, og især risici forbundet med stigende offentlig gæld, herunder risikoen for stigende renter, som følge af store offentlige budgetunderskud, er blevet mere tydelige i især de industrialiserede lande. Der er dog omvendt en række andre negative risici, som nu vurderes at være mindre udtalte.

I mange industrialiserede lande er manøvrer mulighederne for den økonomiske politik blevet udtømt eller reduceret markant som følge af den meget lempelige finanspolitik og pengepolitik, hvilket gør den skrøbelige genopretning mere udsat for nye chok. Bankernes eksponering over for ejendomsmarkedet er stadig en negativ risiko, navnlig i USA og i Europa. Samtidig står bankerne over for at skulle refinansiere en stor del af deres kortfristede gæld i år og næste år. Dette sker på et tidspunkt, hvor centralbankerne gradvist begynder at afvikle de ekstraordinære likviditetsfaciliteter, statsgarantiernes ophør og udsigterne til en skærpelse af den finansielle regulering, hvilket givetvis vil give udfordringer for den finansielle sektor.

Genopretningen i realøkonomien og i den finansielle sektor understøtter hinanden, men tilgangen til kredit er stadig begrænset i nogle sektorer. Pengemarkederne er stabiliseret, og kurserne på aktier og erhvervsobligationer er steget kraftigt. I de industrialiserede lande er bankernes stramminger af udlånsstandarderne standset, og kreditkrisen ser ud til at have nået bunden. I mange emerging markets og udviklingslande stiger kreditvæksten. Imidlertid er forholdene på finansmarkederne fortsat mere vanskelige end før krisen. Særligt i industrialiserede lande forventes bankernes genopretning at hæmme væksten. Sektorer med begrænset adgang til kapitalmarkeder – husholdninger og små og mellemstore virksomheder – forventes fortsat at stå over for begrænsede lånemuligheder. I enkelte industrialiserede lande, særligt en række europæiske lande, har stigende offentlige underskud og gæld bidraget til stigende risikopræmier og dermed renter på landenes statsobligationer, hvilket ligeledes udgør en risiko for genopretningen.

I takt med stigningen i den reale og finansielle aktivitet er kapitalstrømmen fra industrialiserede lande til emerging markets øget markant. Vigtige drivkræfter har bl.a. været kraftig vækst i emerging markets og store renteforskelle. Genopretningen af kapitalstrømmene er blevet fulgt af ændringer i de effektive valutakurser, navnlig en depreciering af amerikanske dollars og apprecieringer af flydende valutaer i andre industrialiserede lande og i emerging markets (amerikanske dollars er dog apprecieret de seneste måneder over for euro og danske kroner). I forhold til niveauerne før finanskrisen har valutakursændringerne imidlertid været relativt begrænsede og de globale ubalancer, i form af betalingsbalanceoverskud i bl.a. asiatiske emerging markets og betalingsbalanceunderskud i bl.a. USA, forventes øget på mellemlang sigt.

Den økonomiske politik bør understøtte genopretningen

Finanspolitikken har bidraget til at understøtte aktiviteten under det kraftige økonomiske tilbageslag. Aktivitetsnedgangen og den lempelige finanspolitik har medført offentlige underskud på omkring 9 pct. af BNP i de industrialiserede lande, og den offentlige gæld forventes at overstige 100 pct. af BNP i 2014, hvis den nuværende politik videreføres. Det er 35 pct.-enheder højere end før krisen.

På baggrund af den omfattende stigning i den offentlige gæld i løbet af recessionen bør mange industrialiserede landes exit-strategier, ifølge IMF, lægge vægt på finanspolitisk konsolidering og en styrkelse af den finansielle sektor. Det vil muliggøre en mere lempelig pengepolitik uden at medføre inflationspres eller ustabilitet på finansmarkederne. Store offentlige budgetunderskud og upecificerede konsolideringsplaner på mellemlangt sigt kan have en negativ effekt på landenes finansieringsomkostninger.

De fleste industrialiserede lande bør ifølge IMF starte en væsentlig finanspolitisk konsolidering senest i 2011, og tilrettelægge konsolideringen i lyset af den makroøkonomiske udvikling og udfordringer fra bl.a. stigninger i risikopræmier. Der er et påtrængende behov for at udarbejde og implementere troværdige strategier for finanspolitikken, som bør inkludere tydelige og troværdige tidsrammer for at nedbringe bruttogælden (i pct. af BNP) på mellemlangt sigt. Der er også brug for reformer af offentlige ydelser, herunder pensionssystemerne, som sænker de fremtidige offentlige udgiftsforpligtelser.

Inflation og pengepolitik

Lav kapacitetsudnyttelse og velforankrede inflationsforventninger forventes at holde inflationen i skak i de fleste lande. Inflationsrisici er begrænset til de emerging markets, som ikke hidtil har sikret prisstabilitet, eller som har begrænset ledig kapacitet. I de store industrialiserede lande kan pengepolitikken formentlig forblive lempelig, så længe den finanspolitiske konsolidering pågår. I store emerging markets og i nogle industrialiserede lande, hvor genopretning af økonomien har været hurtigere, er pengepolitikken allerede blevet strammet, eller markederne forventer, at den bliver det i løbet af det kommende år.

Ledighed og beskæftigelse

I de industrialiserede lande forventes ledigheden igennem 2011 at ligge tæt på 9 pct. af arbejdsstyrken, for så at aftage langsomt. Ledighedsudviklingen har varieret en del i de industrialiserede lande blandt andet på grund af forskelle i arbejdsmarkedspolitikken og faktorer som finansiel uro og boligprisbobler. I mange lande er problemerne større, end hvad der fremgår af ledighedstallene, idet mange personer er underbeskæftigede eller er faldet ud af arbejdsstyrken. Der er endvidere risiko for, at ledigheden kan bide sig fast og øge den strukturelle ledighed, hvilket kan dæmpe den potentielle vækst. Ifølge IMF bør den økonomiske politik give passende støtte til den økonomiske genopretning for at begrænse effekterne på arbejdsmarkedet. Samtidig bør arbejdsmarkedspolitikken fremme fleksibilitet i løndannelsen og sikre tilstrækkelig understøttelse til ledige.

Globale ubalancer

IMF anfører, at hvis verdensøkonomien skal opretholde en kurs med høj vækst, bør de økonomier, der havde uforholdsmæssigt store eksterne underskud før krisen, konsolidere deres offentlige finanser og gennemføre strukturelle reformer med henblik på at understøtte den potentielle vækst og efterspørgslen. Samtidig bør lande med uforholdsmæssige overskud på betalingsbalancen øge den indenlandske efterspørgsel for at opretholde væksten, eftersom lande med uforholdsmæssigt store underskud dæmper deres efterspørgsel (og import). En sådan afbalancering bør understøttes af reformer af den finansielle sektor og strukturreformer både i økonomier med overskud og underskud.

2. IMF's rolle og styring

Det seneste 1½ år har været usædvanlig travlt for IMF. Siden krisens begyndelse i efteråret 2008 har IMF indgået aftaler med 23 lande om låneprogrammer for op mod 60 mia. SDR (knap 90 mia. USD) samt givet tilsagn om yderligere 50 mia. SDR til tre lande via den fleksible kreditfacilitet, Flexible Credit Line (FCL)³, som blev oprettet i foråret 2009 i forbindelse med en større reform af IMF's låneinstrumenter. Derudover har IMF indgået nye eller forlængede låneaftaler på særlige lavtforrentede vilkår med en række lavindkomstlande.

IMF har i lyset af krisen fået tilført betydelige ekstraordinære ressourcer til at understøtte den ekstraordinære udlånsefterspørgsel. Foranlediget af G20, som på mødet i London i april 2009 nåede til enighed om at anbefale en tredobling af IMF's ressourcer fra 250 mia. til op mod 750 mia. USD, er eksisterende og potentielle nye medlemmer af den såkaldte New Arrangements to Borrow (NAB)⁴, herunder EU, USA og en række emergent marked lande, nået til enighed om at tilføre faciliteten over 500 mia. USD. Aftalen om udvidelsen af NAB er blevet godkendt i IMF's bestyrelse og afventer nu ratificering i de enkelte NAB-medlemslande.

Danmark og de øvrige nordiske lande har bidraget hurtigt og betydeligt til det seneste års udvidelse af IMF ressourcer. I forlængelse af den fælles EU-beslutning om at bidrage med op mod 125 mia. euro til den nye og udvidede NAB, hvoraf 75 mia. euro på kort sigt gives i form af bilaterale låneaftaler mellem EU-landene og IMF, indgik Danmarks Nationalbank i det sene efterår 2009 en bilateral låneaftale med IMF på 1,95 mia. euro (ca. 14½ mia. kr.). Låneaftalen er en del af det samlede danske tilsagn på ca. 3 mia. euro (ca. 23 mia. kr.) til udvidelsen af NAB.

Danmark og enkelte af de øvrige nordiske lande stod ligeledes klar, da IMF i efteråret – i lyset af det betydelige behov i lavindkomstlandene for lån på særlige vilkår – anmodede om nye ressourcer til IMF's særlige PRGT-Fond til rentesubsidierede mellemfristede lån til lavindkomstlande⁵. Således indgik Danmark i begyndelsen af 2010 en låneaftale med IMF på 0,2 mia. SDR (1,7 mia. kr.) til fordel for de fattigste kriseramte IMF-medlemmer, jf. aktstykke nr. 24 tiltrådt af Folketingets Finansudvalg den 19. november 2009. Lånet suppleredes af bistandsmidler på 30 mio. kr. til finansiering af lavindkomstlandenes rentelettelser under IMF's lån via PRGT-fonden.

Med forventningen om, at det værste af krisen er overstået, og at IMF har tilstrækkelige ressourcer til at kunne imødekomme eventuelle lånebehov fra IMF-

³ Flexible Credit Line (FCL) er en ny lånefacilitet, som i modsætning til IMF's øvrige faciliteter ikke ledsages af almindelige konditionaliteter. Kun lande der opfylder de fastsatte kvalifikationskriterier kan få adgang til lån via FCL. Polen, Colombia og Mexico har indgået FCL-aftaler med IMF, men har endnu ikke trukket på aftalerne.

⁴ New Arrangements to Borrow (NAB) er en ekstraordinær finansieringsfacilitet, som kan aktiveres til finansiering af IMF-låneprogrammer, hvis IMF's almindelige ressourcer ikke er tilstrækkelige. 26 lande, herunder Danmark, stiller p.t. i alt 34 mia. SDR (ca. 50 mia. USD) til rådighed for IMF via NAB, og IMF kan under den nuværende NAB-aftale potentielt trække 367 mio. SDR i Danmarks Nationalbank. NAB er kun blevet aktiveret én gang i december 1998, i forbindelse med lån til Brasilien, hvor IMF bad om SDR 9,1 mia. hvor af de SDR 2,7 mia. blev anvendt. Da den formelle udvidelse af NAB endnu ikke er tilendebragt, har IMF under krisen benyttet sig af midlertidige bilaterale låneaftaler.

⁵ Poverty Reduction and Growth Trust Fund.

landenes side, er fokus især rettet mod IMF's fremtidige rolle, størrelse og styring. Dagsordenen for IMF's fremadrettede arbejde indeholder en række udfordringer i forhold til styrkelse af den makroøkonomiske og finansielle overvågning af IMF-landene med henblik på at forebygge fremtidige økonomiske og finansielle kriser og forhindre genopbygningen af betydelige globale ubalancer, ligesom overvejelser om behovet for udvidelse af IMF's udlånsrolle og -kapacitet forventes at være omdrejningspunktet for en bred diskussion om IMF's fremtidige rolle og mandat. Derudover står IMF over for fortsættelsen af den reformagenda, som har været i gang over det seneste år, herunder især en styringsreform til sikring af IMF-organernes effektivitet, legitimitet og globale repræsentativitet.

Reformer af IMF

Den aktuelle krise har placeret IMF som en central aktør i forhold til den økonomiske og finansielle krisehåndtering, bl.a. i form af betydelige låneprogrammer til en række kriseramte lande, men også i kraft af IMF's særegne position som globalt dækkende institution med indsigt i økonomiske og finansielle anliggender i sine 186 medlemslandene. Samtidig har især G20 påtaget sig en helt central rolle i den internationale koordinering af kriseinitiativer og i drøftelserne af centrale økonomisk-politiske problemstillinger. I den forbindelse har IMF bidraget med analytisk input til G20's økonomisk-politiske drøftelser i forbindelse med det såkaldte "Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth".

Det er vigtigt, at centrale globale drøftelser og beslutninger, som vedrører hele verdensøkonomien, foregår i de formelle, demokratiske og globalt repræsentative institutioner som IMF, hvor alle lande, herunder de betydelige bidragsydere til sikringen af økonomisk og finansiell stabilitet, er repræsenteret direkte eller indirekte. En forudsætning for dette er imidlertid, at IMF's beslutningsdygtighed og effektivitet styrkes gennem reformer af de centrale IMF-organer.

Overvejelser om reformer af IMF's styringsstrukturer omfatter forskellige elementer. Et af de centrale elementer i reformbestræbelserne ventes at være en kvotegennemgang med henblik på at sikre, at medlemslandenes kvoter og stemmer afspejler deres relative vægt i verdensøkonomien, herunder at aktuelt underrepræsenterede landes vægt i IMF øges. På IMF-årsmødet i oktober 2009 nåede man til enighed om, at kvotegennemgangen skal sikre et kvoteskift til dynamiske emerging markets og udviklingslande på mindst 5 pct. fra overrepræsenterede til underrepræsenterede lande med udgangspunkt i den nuværende kvoteformel. Der er bred enighed om, at kvotegennemgangen bør afsluttes inden januar 2011.

De øvrige reformelementer, som ventes drøftet over de kommende måneder, omfatter bl.a. størrelsen på og sammensætningen af IMF's bestyrelse, initiativer til styrkelse af IMFC, justering af grænserne for flertalsafgørelser i IMF samt sikring af transparent og meritbaseret metode for udpegelse af den administrerende direktør i IMF.

Der er tale om en række emner, som kræver grundige drøftelser i IMF's bestyrelse og i IMFC. Det er vigtigt, at reformerne af IMF's styringsstrukturer er balancerede og sikrer ligebehandling af alle IMF-lande, store som små, velstående som mindre velstående. Endvidere er det vigtigt for legitimiteten af reformerne, at drøftelserne og -beslutningerne forankres i IMF's organer.

Det ventes, at IMFC på det kommende møde vil drøfte rammerne for de kommende reformer af IMF, herunder i forhold til tidsperspektiverne og indholdet af de enkelte reformelementer.

IMF's mandat og udlånsrolle

Den aktuelle krise har belyst vigtigheden af tættere og mere effektiv overvågning af den globale økonomiske og finansielle udvikling, herunder i forhold til den makroøkonomiske politik og reguleringen af den finansielle sektor. Samtidig har krisen påvist nødvendigheden af et effektivt og hurtigt reagerende IMF, som med sine globalt bredt dækkende lånefaciliteter, kan bidrage til at sikre stabiliteten i de enkelte lande og i verdensøkonomien som helhed. På mødet i Istanbul i oktober 2009 opfordrede IMFC således til, at IMF's mandat tages op til revurdering mhp. at sikre, at det afspejler de økonomisk-politiske og finansielle udfordringer og risici for verdensøkonomien i det 21. århundrede.

Evalueringen af mandatet er i gang, og IMF's bestyrelse har haft indledende drøftelser af en række aspekter af fondens fremtidige mandat, herunder forså vidt angår IMF's overvågnings- og udlånsrolle.

Der synes generelt at være enighed om, at IMF's overvågning af verdensøkonomien bør styrkes og i højere grad bør tage højde for finansielle stabilitetsforhold, landenes indbyrdes afhængighed og de afsmittende effekter mellem det finansielle system og realøkonomien. En mere multilateral tilgang til den økonomiske og finansielle overvågning og obligatoriske jævnlige overvågningsøvelser af de systemisk vigtige landes finansielle sektorer vil være vigtige elementer i bestræbelserne på at styrke fondens økonomiske og finansielle overvågningsmandat. Overvejelser om IMF's rolle i forhold til overvågning af internationale kapitalstrømme, og landes politikker til styring af disse, er ligeledes til diskussion.

IMF's fremtidige globale finansieringsrolle indgår også i rolle- og mandatovervejelserne. IMF gennemførte i 2009 en omfattende reform af sine låneinstrumenter, men krisen har givet anledning til fornyet diskussion om behovet for yderligere styrkelser af de globale finansielle sikkerhedsnet. En række forslag til udvidelse af IMF's rolle i det globale sikkerhedssystem er til drøftelse, herunder yderligere udvidelser af IMF's låneinstrumenter. Overvejelser om eventuelle udvidelser af IMF's lånefaciliteter vil skulle baseres på erfaringerne med de i 2009 reformerede låneinstrumenter, herunder den nye og fleksible kreditfacilitet, Flexible Credit Line (FCL), som giver lande, der opfylder de fastlagte kriterier, adgang til hurtig og fleksibel kredit.

Det ventes, at IMF's bestyrelse med udgangspunkt i ministrenes og centralbankchefernes konklusioner på IMFC, vil fortsætte bestræbelserne på at sikre IMF et styrket mandat og dermed en fremtrædende rolle i forhold til sikring af global økonomisk og finansiel stabilitet.

Nordisk-baltiske synspunkter

Nordisk-baltisk valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i et fælles indlæg:

- Det globale opsving synes stærkere end hidtil antaget og den globale finansielle stabilitet er styrket. Der er imidlertid fortsat risici knyttet til opsvingets robusthed, herunder foranlediget af forværringen af de offentlige finanser i form af betydelige offentlige budgetunderskud og akkumulering af høj gæld i mange avancerede lande.
- Fokus på mellemfristede finanspolitiske og pengepolitiske strategier er afgørende for troværdig forankring af sunde offentlige finanser og lav inflation, og landene bør forberede og tydeligt kommunikere exitstrategier for de økonomisk-politiske lempelser. Hovedparten af de vestligt industrialiserede lande bør gennemføre væsentlige finanspolitiske konsolideringer senest i 2011, idet lande med betydelige finanspolitiske udfordringer bør starte tidligere.
- Den aktuelle krise har belyst vigtigheden af effektiv overvågning af den økonomiske og finansielle udvikling i medlemslandene, herunder i forhold til makro-systemiske risici og afsmittende effekter mellem sektorer og lande. Nordisk-baltisk valgkreds støtter en styrkelse af den multilaterale overvågning og den internationale politik-koordinering.
- IMF skal sikres en fremtrædende rolle i den finansielle overvågning og i evalueringen af makro-finansielle sammenhænge. IMF er med sin globale rækkevidde og analytiske kapacitet velpositioneret til at påtage sig en ledende rolle i evalueringen af makro-systemiske risici forbundet med de globale finansielle reguleringstiltag og forbedret tilsyn.
- Den øgede økonomisk-politiske overvågning og koordinering i G20 anerkendes, idet man fra nordisk-baltisk side opfordrer landene til fremadrettet at engagere sig i mere globalt transparente diskussioner af sådanne emner. IMF's analytiske rolle i G20-overvågningen bør komme hele IMF's medlemskreds til gavn i form af styrket bilateral og multilateral overvågning.
- IMF har spillet en afgørende rolle i håndteringen af konsekvenserne af den nuværende krise, og den omfattende reform af IMF's låneinstrumenter og udvidelsen af IMF's ressourcer i 2009 har bidraget betydeligt hertil. Behovet for yderligere reformer af låneinstrumenterne bør baseres på en grundig evaluering af det seneste års erfaringer. IMF's låneinstrumenter bør tilskynde sund økonomisk politik, og konditionalitetsbaserede låneinstrumenter bør således forblive en hjørnesten i IMF's finansielle rolle.
- Størrelsen på IMF's samlede ressourcer bør afspejle institutionens mandat, og udlånet bør under normale omstændigheder kunne dækkes af de almindelige kvoteressourcer med mulighed for trækning på særlige ekstraordinære

finansieringskilder under særlige omstændigheder, eksempelvis særligt store internationale økonomiske og finansielle kriser.

- Sikring af tilstrækkelige ressourcer til lån på særlige vilkår til lavindkomstlandene er særlig højt prioriteret for de nordisk-baltiske lande, som allerede har bidraget med betydelige låne- og subsidieressourcer. Andre lande opfordres til at gøre tilsvarende.
- Det er afgørende, at globale økonomiske og finansielle diskussioner og beslutninger forankres i globalt repræsentative institutioner, herunder IMF, hvor alle lande er repræsenteret. De forestående reformer af IMF's styring bør bidrage til at sikre dette, og det er vigtigt at reformdrøftelserne og -beslutningerne forankres i IMF's egne organer.
- Nordisk-baltisk valgkreds støtter en styrkelse af IMF's rådgivende organ, IMFC, så det effektivt kan give strategiske retningslinjer for IMF, drøfte globale økonomiske og finansielle anliggender samt sikre globalt ejerskab og ansvar over for globale beslutninger. Der bør sættes en klar tidsramme for reformdrøftelserne, således at man kan nå en bred aftale om principper for reformerne på IMF's årsmøde i oktober 2010.
- En gennemgang af medlemslandenes kvote- og stemmeandele er et centralt element i den samlede reformpakke og bør baseres på objektive økonomiske og finansielle kriterier. Medlemslandenes kvoteandele i IMF skal afspejle deres relative vægt i verdensøkonomien og deres kapacitet til at støtte fondens arbejde. Kvote gennemgangen bør have til formål at reducere landenes over- hhv. underrepræsentation målt via den nuværende kvoteformel. Lavindkomstlandenes stemmeandel skal beskyttes.

Yderligere information

Det nordisk-baltiske indlæg på IMFC-mødet ventes offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.